

Uzasadnienie

Do 15 kwietnia 2007 roku pełniłem funkcję Komornika Rewiru przy Sądzie Rejonowym w O . Dnia 16 kwietnia 2007 roku funkcję Komornika Rewiru przy Sądzie Rejonowym w O w związku z moim przejściem na emeryturę objęła Komornik M B .

Dnia kwietnia 2007 roku w sprawie o sygn. akt wydałem postanowienie w przedmiocie ustalenia kosztów postępowania. Postanowienie to uprawomocniło się po objęciu kancelarii przez Komornika M B , która odmówiła zapłaty na moją rzecz ustalonych przeze mnie, w czasie kiedy byłem Komornikiem opłat w wysokości zł w we wskazanej wyżej sprawie w związku z czym wystąpiłem przeciwko Komornikowi z pozwem o zapłatę, wskazując jako podstawę swojego roszczenia art. 63 ust. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji.

Wyrokiem z listopada 2008 roku, sygn. akt Sąd Rejonowy w W oddalił powództwo wskazując, iż przepis art. 63 ust. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji wyraźnie stanowi, że komornikowi odwołanemu należą się opłaty prawomocnie ustalone przed odwołaniem, w związku z tym, ponieważ jak ustalił Sąd Rejonowy postanowienie z kwietnia 2007 roku w sprawie o sygn. akt stało się prawomocne dnia maja 2007 roku, czyli po odwołaniu Komornika, który wydał postanowienie nie ma on podstaw do występowania z roszczeniem o żądanie zapłaty.

Skarżący na powyższe orzeczenie złożył apelację która wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z czerwca 2009 roku, sygn. akt została oddalona. Skarżący był obecny czerwca 2009 roku podczas ogłoszenia orzeczenia. Z uwagi na wysokość wartości przedmiotu sporu skarżącemu nie przysługiwał żaden środek mogący zmienić prawomocne orzeczenie.

Nie kwestionując prawidłowości interpretacji obowiązującego przepisu art. 63 ust. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji poczynionej prawomocnie przez Sąd należy zwrócić uwagę, że przepis ten stoi w sprzeczności z art. 32 ust. 1 i 2 oraz art. 64 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Zdaniem skarżącego przepis art. 63 ust 5 skarżonej ustawy stanowiący, iż „komornikowi odwołanemu oraz spadkobiercom zmarłego komornika należą się opłaty prawomocnie ustalone przed odwołaniem lub śmiercią” powoduje, iż pomimo tego, iż odwołany komornik dokonał wymaganych w danej sprawie czynności egzekucyjnych i poniósł koszty związane z ich wykonaniem, to opłaty otrzyma jego następca tylko dlatego, iż postanowienie w przedmiocie ustalenia kosztów postępowania, które jest wydawane po zakończeniu postępowania egzekucyjnego

stało się w niezmienionym kształcie prawomocnie dopiero po objęciu kancelarii przez innego komornika. Oznacza to, że komornik faktycznie wykonujący pracę w danej sprawie nie tylko nie otrzyma opłat z tego tytułu lecz także nie otrzyma zwrotu poniesionych przez siebie kosztów wynikających z przeprowadzonych przez niego czynności egzekucyjnych. Opłaty za to otrzyma komornik, który w konkretnym postępowaniu nie wykonał żadnej czynności i w przeciwieństwie do komornika po którym objął kancelarię nie poniósł żadnych kosztów związanych z wykonywanymi czynnościami egzekucyjnymi.

Zasada wyrażona w art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oznacza, że adresaci normy prawnej, którzy są podmiotem istotnej łączącej ich cechy powinni zawsze być traktowani równo. Z kolei gwarancja wskazana w art. 32 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej jednoznacznie wyraża zakaz dyskryminacji, jakiegokolwiek podmiotu w życiu politycznym społecznym i gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny. Powyższe przepisy wskazują, iż każdy powinien być traktowany równo w takich samych okolicznościach, oraz że nikt nie może być w takich samych okolicznościach faworyzowany lub dyskryminowany. Zróżnicowanie więc, co do zasady nie jest dopuszczalne, jednakże zdarza się, iż przepisy wprowadzone przez ustawodawcę pomimo tego, iż łamią w pewnym zakresie zasadę równości wobec prawa nie będą niekonstytucyjne jeśli zróżnicowanie jest obiektywnie uzasadnione, rozmiar naruszenia zasady równości jest adekwatny jak rozmiar istotnego celu jakiemu naruszenie ma służyć, a przepis jest zgodny z innymi zasadami czy normami konstytucyjnymi.

Niniejsza sprawa jednoznacznie wskazuje, iż podobne podmioty i podobny stan faktyczny został przez prawo potraktowane odmiennie. Komornika odwołanego jak i komornika, który obejmuje po nim kancelarię łączy wspólna cecha, która odnosi się do tego, iż obaj podczas sprawowania swojej funkcji są uprawnieni, a zarazem zobowiązani do prowadzenia postępowania egzekucyjnego i dokonywania w jego toku czynności egzekucyjnych, różnica polega jednak na tym, iż na podstawie art. 65 ust. 3 skarżonej ustawy komornik obejmujący kancelarię otrzyma opłaty za czynności których nie wykonał, w postępowaniach których nie prowadził, natomiast jego poprzednik nie tylko nie otrzyma opłat za wykonaną pracę, nie otrzyma nawet zwrotu kosztów jakie poniósł w związku z wykonanymi czynnościami tylko z tego powodu, iż opłaty zostały ustalone przez niego lecz uzyskały przymiot prawomocności już po jego odwołaniu. Dochodzi więc do sytuacji w której jeden komornik otrzymuje opłaty pomimo tego, iż nie poniósł ani kosztów, ani nakładów pracy, natomiast drugi ich nie otrzymuje pomimo wykonania pracy, co więcej nie tylko nie otrzymuje opłat ale musi sfinansować wykonywane przez niego czynności, więc mimo pracy nie tylko nie zyskuje należnych środków pieniężnych, ale zobowiązany jest je wydać i ich nie odzyskuje, pomimo tego, iż to on swoją pracą wypracował konkretny dochód.

Stan taki powoduje, iż została naruszona zasada równości wobec prawa, ponieważ inaczej

jest traktowany komornik obejmujący kancelarię, któremu należą się opłaty pomimo nie wykonania w postępowaniu żadnej czynności, a inaczej komornik, który wykonał w danej sprawie wszelkie czynności i poniósł związane z nimi koszty. Takie sformułowanie przepisu powoduje naruszenie zasady równości ponieważ nie ma racjonalnego uzasadnienia dla takiego rozwiązania, nie istnieje żaden cel i żadna wartość, którą to uregulowanie powinno chronić, a podobne do siebie podmioty w podobnej sytuacji są traktowane różnie, przy czym zróżnicowanie to nie jest niewielkie ale znaczne, ponieważ jeden otrzymuje całość opłat pomimo nie wykonania żadnej pracy i nie wypracowania dochodu, natomiast drugi podmiot pomimo wykonania pracy i wypracowania dochodu nie otrzymują opłat, co więcej nie może liczyć nawet na zwrot wydatków związanych z wykonaną pracą jeśli ustalenie przez niego opłat stanie się prawomocne dopiero po jego odwołaniu. Zapis sprawia że jeden podmiot otrzymuje korzyści majątkowe z tego tylko tytułu, iż rozpoczął pełnić funkcję komornika, a drugi nie otrzymuje korzyści majątkowych za wykonaną pracę, co więcej doznaje uszczerbku majątkowego ponieważ kończy niedługo pełnić funkcję komornika. Dochodzi do sytuacji w której komornik obejmujący kancelarię, jest przez przepis prawa w sposób nieuzasadniony faworyzowany, z kolei jego odwołany poprzednik jest dyskryminowany tylko dlatego, iż zostaje odwołany i należycie wykonywał swoje obowiązki. Komornik obejmujący kancelarię nie tylko otrzymuje wypracowany przez jego poprzednika dochód, lecz także otrzymuje środki finansowe, które poniósł w związku z wykonanymi czynnościami egzekucyjnymi jego poprzednik.

Opisany stan faktyczny i prawny wskazuje, iż art. 65 ust.3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji jest niezgodny z art. 32 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Skutki stosowania tego przepisu powodują nieuzasadnione i radykalne zróżnicowanie podmiotów, których dotyczą, przepis powinien być skonstruowany w taki sposób, aby zapewniał komornikowi, który wykonał czynności i wydał postanowienie o opłatach uzyskanie ich bez względu na czas, w którym postanowienie to się uprawomocni. Kiedy komornik wykonuje pracę, wykonuje czynności egzekucyjne, to po prawomocnym ustaleniu opłaty należą się jemu, nie zrozumiałe jest to, iż czas kiedy nastąpi uprawomocnienie postanowienia o kosztach egzekucji ma decydować o tym, kto otrzyma należności z tytułu opłat, wydaje się, iż słuszne jest przyjęcie, że zawsze powinny należeć się one komornikowi, który poprowadził postępowanie egzekucyjne i wydał postanowienie w przedmiocie kosztów bez względu na to, kiedy doszło do jego uprawomocnienia. Opłaty te winny przez komornika obejmującego kancelarię zostać przekazane komornikowi odwołanemu, analogicznie, gdy uprawomocnienie się postanowienia w przedmiocie ustalenia kosztów postępowania egzekucyjnego uprawomocniło się przed odwołaniem komornika lecz opłaty wpłynęły na konto kancelarii, już po objęciu kancelarii przez nowego komornika, wtedy zgodnie z obecnym stanem prawnym zobowiązany jest do przekazania tych opłat poprzedniemu

komornikowi. Nie ma zatem uzasadnienia to, iż o tym jaki podmiot otrzyma opłaty decyduje czas, w którym nastąpi uprawomocnienie się ustalenie opłat, a nie to który z komorników poniósł wydatki i wykonał czynności. Zróznicowanie takie nie znajduje uzasadnienia, i jest niesprawiedliwe, do osób połączonych taką samą istotną cechą zastosowano różne rozwiązania prawne. Opłata egzekucyjna jest opłatą ściśle związaną z czynnościami wykonanymi przez komornika, co oznacza, że powinna być jako wypracowany dochód przyznana temu komornikowi, który wykonywał w danym postępowaniu czynności egzekucyjne z których ona wynika.

Gwarancje przewidziane w art. 64 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wskazują jednoznacznie, iż prawa majątkowe winny podlegać równej dla wszystkich ochronie prawnej. Przepis art. 65 ust. 3 skarżonej ustawy sprawia, iż dochodzi do sytuacji, w której prawa majątkowe tej samej kategorii osób dotyczące tych samych tytułów są chronione w inny sposób. Komornik, który objął kancelarię uzyskuje prawo do prawomocnie ustalonych opłat, jeśli prawomocność nastąpiła w chwili, kiedy sprawował swoją funkcję nawet w sytuacji, kiedy nie wykonał w postępowaniu, którego prawomocne ustalenie opłat dotyczy, żadnej czynności, żadnej pracy, kiedy nie poniósł z tego tytułu żadnych kosztów, a wszelkie czynności wykonał, wszelkie koszty poniósł jego poprzednik, co więcej jego poprzednik tak skonstruowanym przepisem traci prawa majątkowe do opłat, które wynikają z jego pracy i poniesionych przez niego wydatków, traci prawo do opłat tylko dla tego, iż prawomocność opłat nastąpiła po odwołaniu go ze stanowiska. Uprzywilejowanie komorników obejmujących kancelarię w stosunku do komorników odwołanych nie znajduje uzasadnienia, tym bardziej, iż negatywne skutki tego uprzywilejowania odczuwają ich poprzednicy. Przepis art. 63 ust. 5 skarżonej ustawy, powinien stanowić gwarancję tego, iż opłata przypadnie temu komornikowi, który prowadził postępowanie egzekucyjne i wykonywał w jego toku czynności egzekucyjne bez względu na to czy zostanie odwołany, nie powinien jednak wskazywać, iż dotyczy to tylko opłat prawomocnie ustalonych do dnia odwołania, lecz wszelkich postępowań w których koszty zostały ustalone, nawet jeśli prawomocność ustaleń nastąpiła po jego odwołaniu z uwagi na fakt, iż każdy komornik powinien otrzymać wynagrodzenie za wykonaną pracę, oraz zwrot kosztów jakie poniósł wykonując czynności egzekucyjne. Tytuł prawny do opłat bez względu na to kiedy ich ustalenie prawomocne miało miejsce zawsze powinno przypadać komornikowi prowadzącemu postępowanie nie zaś komornikowi, który w danej sprawie nie wykonał żadnej czynności. Taki stan prawny powoduje, iż nie tylko prawa majątkowe komornika odwoływanego związane z opłatami są w mniejszym stopniu chronione niż komornika obejmującego kancelarię, powoduje on, że komornik odwołany nie ma żadnej ochrony praw majątkowych, które winny mu przysługiwać z racji wykonanej przez siebie pracy i poniesionych wydatków, nie ma podstawy do dochodzenia roszczeń za to wszelkie prawa z tego tytułów bez racjonalnego uzasadnienie

przechodzą na jego następcę. Nie jest to racjonalne tym bardziej, iż w sytuacji, gdy nastąpiło prawomocne ustalenie kosztów przed odwołaniem komornika lecz nie zostały one uzyskane od wierzyciela do czasu jego odwołania to komornik obejmujący kancelarię jest zobowiązany przekazać te należności swojemu poprzednikowi, w związku z tym tak samo powinno być w sytuacji, kiedy prawomocność ustalenia opłat nastąpiła po obcięciu kancelarii przez nowego komornika.

Opisany powyżej stan faktyczny i prawny wskazuje, iż art. 63 ust. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji jest niezgodny z art. 32 ust. 1 i 2 oraz art. 64 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Przepis ten narusza zasadę równości wobec prawa, powoduje nieuzasadnione uprzywilejowanie komorników obejmujących kancelarię poprzez przyznanie im opłat z tytułu postępowań przeprowadzonych przez komorników którzy zostali odwołani tylko dlatego, iż opłaty ustalone przez komorników odwołanych uzyskały cechę prawomocności po objęciu kancelarii przez nowego komornika, taka regulacja nie znajduje uzasadnienia, jedynym jej skutkiem jest to, iż komornicy obejmujący kancelarię otrzymują opłaty za czynności których nie wykonali i za wydatki których nie ponieśli, regulacja ta dyskryminuje z kolei komorników odwołanych ponieważ nie tylko nie otrzymują opłat za wykonane czynności, to nie otrzymują również opłat na pokrycie poniesionych wydatków. Naruszenie gwarancji równej ochrony praw majątkowych spowodowane jest tym, iż komornicy odwołani nie mają żadnej ochrony prawnej praw majątkowych, które powinny im przysługiwać z tytułu opłat wynikających z poniesionych kosztów i wykonanych czynności w prowadzonych postępowaniach egzekucyjnych, natomiast komornicy obejmujący kancelarię uzyskują prawo do opłat za czynności które nie wykonali i za wydatki których nie ponieśli.

Skarżony przepis sprawia, iż skarżący nie może uzyskać opłat z tytułu wykonanych czynności egzekucyjnych i poniesionych w związku z ich przeprowadzaniem wydatków, tym samym zostały naruszone wskazane powyżej prawa skarżącego, co powoduje, iż jest niezgodny z normami Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i powinien być wyeliminowany z porządku prawnego.

W tym stanie rzeczy wnoszę jak we wstępie.

Z wyrazami najwyższego szacunku:

Radca Prawny
Z W

Załączniki:

- pięć odpisów pisma wraz z załącznikami
- kopia wyroku Sądu Rejonowego w W z listopada 2008 roku
- kopia wyroku Sądu Okręgowego w K z czerwca 2009 roku